

Súd: Okresný súd Bratislava V
Spisová značka: 17P/153/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1513218474
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Štannerová
ECLI: ECLI:SK:OSBA5:2014:1513218474.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava V v konaní pred sudkyňou JUDr. Miroslavou Štannerovou v právnej veci navrhovateľa: K. M., nar. X.X.XXXX, trvale bytom F., I. XX, zastúpený: Consilior Iuris, s.r.o. Spoločnosť - Advokátska kancelária so sídlom v Bratislave, Miletičova 23, proti odporkyňi: K. M., nar. XX.X.XXXX, trvale bytom F., I. XX, o rozvod manželstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom M., E., nar. XX.X.XXXX a Q., nar. X.X.XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Bratislave, Vazovova 7a, Bratislava, takto

rozhodol:

Súd manželstvo K. M., nar. X.X.XXXX v F. a K. M. rod. U., nar. XX.X.XXXX v A. Y., uzavreté dňa XX.X.XXXX, zapísané v knihe manželstiev matričného úradu T. vo zväzku XX, ročník XXXX, strana XXX, poradové číslo X, . . r o z v á d z a .

Súd z v e r u j e maloleté deti M., E., nar. XX.X.XXXX a Q., nar. X.X.XXXX, do osobnej starostlivosti odporkyne.

Zastupovať maloleté deti a spravovať ich majetok budú obidvaja rodičia.

Navrhovateľ je p o v i n n ý platiť na výživu maloletých detí sumu 100,- € mesačne na každé z nich vždy do 15. dňa v každom mesiaci vopred odporkyňi počnúc právoplatnosťou rozsudku v časti o rozvode.

Účastníci nemajú právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom zo dňa 15.5.2013, tunajšiemu súdu podaným dňa 17.5.2013, požiadal navrhovateľ o rozvod manželstva s odporkyňou z dôvodu, že vzťahy medzi nimi sú tak vážne a trvalo narušené, že manželstvo neplní svoj účel a nemožno očakávať obnovenie ich manželského spolužitia, nakoľko nežijú v spoločnej domácnosti a intímne sa nestýkajú, v súčasnosti komunikujú len o nevyhnutných veciach týkajúcich sa najmä maloletých detí. Rozvod manželstva je v záujme oboch maloletých detí, pretože je potrebné zabezpečiť im pokojné a harmonické výchovné prostredie. Po jeho uzavretí bolo manželstvo harmonické, manželia spoločne žili, hospodárili a vychovávali spoločné deti a dcéru odporkyne Y. M., nar. XX.X.XXXX, neskôr sa v manželstve vyskytli nezhody spôsobené najmä tým, že odporkyňa nepracovala a nedokázala si udržať žiadne zamestnanie. Spory medzi nimi vyvrcholili na Vianoce 2012, kedy navrhovateľ opustil spoločnú domácnosť a odsťahoval sa na Y. 8, kde žije doteraz v prenajatom 2-izbovom byte, v ktorom vie zabezpečiť vhodné podmienky pre výchovu spoločných maloletých detí. Maloleté deti žiadal navrhovateľ zveriť do svojej osobnej starostlivosti, kedy ich bude aj zastupovať a spravovať ich majetok a výživné navrhol odporkyňi určiť v sume 50,-€ mesačne na každé dieťa.

Odporkyňa sa k doručenému návrhu písomne nevyjadрила.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, oboznámil sa s obsahom sobášneho listu manželov, rodných listov maloletých detí, dôkazmi o príjmových pomeroch manželov, obsahom spisu tunajšieho súdu sp. zn. 17P/140/2013, ako aj ďalším spisovým materiálom a zistil nasledovné:

Účastníci uzavreli manželstvo dňa 23.1.1999, ktoré je zapísané v knihe manželstiev matričného úradu T. vo zväzku XX, ročník XXXX, strana XXX, poradové číslo X.. U navrhovateľa sa jedná o manželstvo prvé, u odporkyne o manželstvo druhé. W. je nemeckej národnosti, odporkyňa slovenskej národnosti, obaja sú občania Slovenskej republiky. Ich posledné spoločné bydlisko a aj súčasné bydlisko odporkyne je v okrese Bratislava V, čím je daná miestna príslušnosť tunajšieho súdu na konanie v súlade s § 88 ods. 1 písm. a) O.s.p.

Z manželstva pochádzajú dve maloleté deti, E., nar. XX.X.XXXX a Q., nar. X.X.XXXX.

Navrhovateľ na pojednávaní uviedol, že s odporkyňou manželstvo uzavrel po 10-ročnej známosti. Nezhody boli medzi nimi aj predtým, ale nepovažoval ich za až tak podstatné. Pred uzavretím manželstva boli spoločne aj v predmanželskej poradni, kde psychológ urobil záver, že k pochybeniam dochádzalo zo strany odporkyne. Myslel si, že sa to nejako utrasie, manželstvo nakoniec uzatvárali viac z rozumu, lebo odporkyňa bola tehotná, nevedeli sa zhodnúť na priezvisku dieťaťa, tak to vyriešili manželstvom, ktoré najskôr prebiehalo harmonicky. Neskôr sa začali prejavovať vzájomné nezhody, nevedeli spolu komunikovať, odporkyňa má svoju hlavu a musí mať pravdu vo všetkom. On mal zase tendenciu presadzovať svoje názory, nedochádzalo medzi nimi k vzájomným dohodám, nezhody boli v celkovom postoji k životu. V manželstve sa situácia vyhrocovala, zo strany ich oboch začalo dochádzať k zvýšenej konzumácii alkoholu aby sa dalo v manželstve vôbec jestvovať, z čoho potom vznikali hádky. Odporkyňa podala návrh na predbežné opatrenie ohľadne jeho vykázania z bytu a aj trestné oznámenie. Z bytu teda musel odísť a potom pochopil, že takáto situácia je pre oboch a aj deti lepšia. V súčasnosti je s odporkyňou v telefonickom a mailovom kontakte, odporkyňa chcela, aby sa vrátil, ale ich komunikácia nie je až tak bezkonfliktná. Pred Vianocami aj uvažovali o obnovení spolužitia, asi týždeň pred sviatkami prišiel do ich bývalej spoločnej domácnosti, ale tesne pred nimi z nej odišiel, odporkyňa sa rozhodla, že ich bude s deťmi tráviť sama. Ohľadne výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvoде navrhol rozhodnúť rovnako, ako bolo rozhodnuté vo veci výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas do rozvodu.

Odporkyňa s návrhom nesúhlasila. Vypovedala, že s navrhovateľom chodili pred manželstvom 10 rokov, spoločne pred svadbou žili 8 rokov. Dochádzalo medzi nimi ku konfliktom, ale vždy sa dali vyriešiť, týkali sa toho, že na niektoré životné veci mali iný názor, každý z nich má svoju hlavu, nielen ona. Je pravdou, že pred manželstvom boli v predmanželskej poradni, ale záver psychológa nebol taký, ako uviedol navrhovateľ, psychológ povedal, že chyba je na oboch stranách. V manželstve sa naučila, že má byť ticho a nedávať zbytočné otázky, keď to nevydržala, potom vznikali konflikty pre maličkosti a nie pre zásadné veci. Keď bola na materskej dovolenke, navrhovateľ nepracoval a boli na sociálke, nehádali sa a všetko prekonal. Navrhovateľ ju z času na čas ztíkol, prvýkrát keď dcéra mala tri roky, v posledných troch rokoch to bolo už každý kvartál a od úmrtia navrhovateľovho otca aj každý týždeň, dvakrát bola kvôli zraneniam aj u lekára. Ak budú chcieť obaja, ich manželstvo sa dá obnoviť, ona to chce. V súčasnosti navrhovateľ prežíva celoročné Vianoce, má slobodu, robí si čo chce, nemá žiadne starosti, zapáčilo sa mu to. Ona chce spolužitie s ním obnoviť, strach z ďalších navrhovateľových fyzických útokov voči nej nemá. Cez Vianoce chcela, aby boli spolu všetci piati, teda aj jej dcéra z prvého manželstva, navrhovateľ ale povedal, že s ňou v jednom byte nebude. Navrhovateľ nechcel byť s jej dcérou a dcéra zasa s navrhovateľom a ona si to odskákala.

Navrhovateľ sa k výpovedi odporkyne vyjadril tak, že on s ňou nemieni obnoviť spolužitie a priznal, že občas ju udrel, ale zranenia jej nespôsobil.

Rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 5.2.2014, č.k. 17P/140/2013, právoplatným dňom 25.2.2014, bol výkon rodičovských práv a povinností k maloletým deťom M. upravený na čas do rozvodu manželstva ich rodičov tak, že obe boli zverené do osobnej starostlivosti matky s tým, že zastupovať ich a spravovať ich majetok budú obidvaja rodičia a otec zaviazaný povinnosťou platiť na výživu maloletých od 1.5.2013 sumu 100,- € mesačne na každé vždy do 15. dňa v každom mesiaci vopred ich matke. Zročné výživné za obdobie od 1.5.2013 do 31.1.2014 v celkovej sume 221,59 € u maloletého E. súd otcovi povolil splácať po 20,- € mesačne spolu s bežným výživným pod stratou výhody splátok od februára 2014 a zročné výživné na maloletú Q. súd nevyčíslil.

Dňa 24.12.2012 bol navrhovateľ uznesením Okresného súdu Bratislava V, č.k. 10C/265/2012, vykázaný z miesta posledného spoločného bydliska s odporkyňou, návrh na začatie konania vo veci samej však odporkyňa nepodala.

Podľa § 18 ods. 1 Zák. o rodine manželia sú si v manželstve rovní v právach a povinnostiach. Sú povinní žiť spolu, byť si verní, vzájomne rešpektovať svoju dôstojnosť, pomáhať si, starať sa spoločne o deti a vytvárať zdravé rodinné prostredie.

Podľa § 23 ods. 1 Zák. o rodine súd môže manželstvo na návrh niektorého z manželov rozviesť, ak sú vzťahy medzi manželmi tak vážne narušené a trvalo rozvrátené, že manželstvo nemôže plniť svoj účel a od manželov nemožno očakávať obnovenie manželského spolužitia.

Podľa § 23 ods. 2 veta prvá Zák. o rodine súd zisťuje príčiny, ktoré viedli k vážnemu rozvratu vzťahov medzi manželmi, a pri rozhodovaní o rozvode na ne prihliada.

Po vykonanom dokazovaní mal súd za preukázanú dôvodnosť podaného návrhu, keďže manželstvo účastníkov konania je hlboko a trvale rozvrátené a neplní už svoje spoločenské funkcie stanovené zákonom, čím sú dané dôvody pre jeho rozvod v súlade s vyššie citovaným zákonným ustanovením (§ 23 ods. 1 Zák. o rodine). Manželvia od 24.12.2012 nebývajú spoločne, nemajú spoločné hospodárenie, intímne spolu nežijú a spoločne sa nepodieľajú na výchove a opatere maloletých detí, ktoré sú v priamej starostlivosti odporkyne.

Príčinu rozvratu manželstva účastníkov konania súd videl v nakumulovaných problémoch súvisiacich s ich rozdielnymi názormi na spolužitie na základe toho, že obaja boli neústupčiví a presadzovali nekompromisne svoje názory, čo sa prejavilo dokonca ešte pred uzavretím manželstva, kedy vyhľadali v tomto smere aj odbornú pomoc. Práve v dôsledku ich nezhôd v dobe predchádzajúcej manželstvu, ktoré podľa navrhovateľa bolo uzatvorené viac z rozumu, a to z dôvodu gravidity odporkyne a pre ich neschopnosť zhodnúť sa na priezvisku prvého spoločného dieťaťa, je nutné skonštatovať, že manželvia pred úradnou legalizáciou ich vzťahu dostatočne nezvážili možnú rizikovosť spolužitia z hľadiska vzájomného nesúladu, čo je nutné vyhodnotiť ako ľahkovážny vstup do manželského zväzku.

Súd návrhu vyhovel a manželstvo účastníkov konania aj napriek nesúhlasu odporkyne ako nefunkčné rozviedol, nakoľko navrhovateľ býva mimo spoločnej domácnosti už od decembra 2012 a snaha o obnovenie ich spolužitia v decembri 2013 bola neúspešná. Ako vyplynulo z výpovede odporkyne, dlhodobo znášala fyzické ataky navrhovateľa a sama iniciovala aj jeho odchod z miesta spoločného bydliska za súčinnosti polície, takže jej záujem na udržaní manželského zväzku je nanajvýš otázný.

Podľa § 24 ods. 1 Zák. o rodine v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného.

Navrhovateľ spočiatku navrhoval zverenie maloletých detí do svojej osobnej starostlivosti, neskôr navrhol v tejto veci rozhodnúť totožne ako v konaní o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas do rozvodu manželstva.

Kolízny opatrovník taktiež odporučil ohľadne maloletých detí rozhodnúť rovnako ako v konaní o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností na čas do rozvodu manželstva keď skonštatoval, že v uvedenom konaní boli deti vypočuté, vyjadrili svoje stanovisko a s ohľadom na krátku dobu, ktorá od vtedy uplynula, nenastala zmena pomerov ani na ich strane, ani na strane rodičov.

Súd rozhodol o zverení maloletých detí na čas po rozvode manželstva ich rodičov do osobnej starostlivosti odporkyne a ich zastupovaním a správou ich majetku poveril oboch rodičov.

Podľa § 62 ods. 1 Zák. o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa ods. 2 veta prvá cit. § obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov.

Podľa ods. 4 veta prvá cit. § pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará.

Podľa ods. 5 cit. § výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 Zák. o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu, rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Maloleté deti sú vo veku, E. necelých pätnásť a Q. trinásť rokov.

Navrhovateľ je držiteľom živnostenského oprávnenia pre predmety podnikania: opravy a údržba kancelárskych elektrických strojov a prístrojov a elektrických strojov a prístrojov pre domácnosť, konzultačná a poradenská činnosť v oblasti elektroinštalácií, kúpa tovaru na účely jeho predaja konečnému spotrebiteľovi (maloobchod) v rozsahu voľnej živnosti, kúpa tovaru na účely jeho predaja iným prevádzkovateľom živnosti (veľkoobchod) v rozsahu voľnej živnosti, to všetko od 2.4.2003 a inštalovanie a opravy elektrických rozvodov s nižším ako bezpečným napätím od 21.12.2005. V obchodnom registri vedený nie je. V daňovom priznaní za rok 2013 uviedol: príjmy zo živnosti 33.589,51 €, výdavky zo živnosti 24.160,78 €, základ dane 9.428,73 € a daň 668,51 €. Navrhovateľ iné vyživovacie povinnosti nemá, zvýšené náklady na svoju výživu z dôvodu zdravotného stavu nepreukázal.

Odporkyňa je od 16.9.2013 zamestnaná vo firme J. J. poisťovňa, a.s., kde od nástupu do konca roku 2013 dosiahla priemerný čistý mesačný zárobok 725,39 €. V dobe od 12.4.2013 do 15.9.2013 bola v evidencii uchádzačov o zamestnanie bez nároku na podporu. V obchodnom ani v živnostenskom registri vedená nie je. Ďalšie vyživovacie povinnosti nemá, zvýšené náklady na svoju výživu z dôvodu zdravotného stavu neudala.

Súd určil vyživovaciu povinnosť navrhovateľa k maloletým deťom tak, ako aj v konaní vo veci úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k nim na čas do rozvodu manželstva rodičov, teda sumou 100,-

€ mesačne na každé, nakoľko tak ako uviedol kolízny opatrovník, odvtedy nedošlo k žiadnej zmene pomerov, ktorá by opodstatňovala iné rozhodnutie o výške výživného.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 144 veta prvá O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, trojmo, na Krajský súd v Bratislave, prostredníctvom podpísaného súdu, so všeobecnými náležitosťami podľa § 42 ods. 3 O.s.p. a náležitosťami podľa § 205 ods. 1 O.s.p. (proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v ako rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha, a to len z dôvodov podľa § 205 ods. 2 O.s.p. (vady konania podľa § 221 ods. 1, iná vada konania majúca za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, neúplné zistenie skutkového stavu veci pre nevykonanie navrhnutých dôkazov potrebných na zistenie rozhodujúcich skutočností, nesprávne skutkové zistenia, existencia ďalších skutočností alebo iných dôkazov doteraz neuplatnených -§ 205a, nesprávne právne posúdenie veci.).

Manžel, ktorý pri uzavretí manželstva prijal priezvisko druhého manžela ako spoločné priezvisko, môže do troch mesiacov po právoplatnosti rozhodnutia o rozvoде manželstva matričnému úradu oznámiť, že prijíma opäť svoje predošlé priezvisko (§ 27 ods. 1 Zák. o rodine).

Pokiaľ povinnosti určené týmto rozsudkom (výživné) nebudú plnené dobrovoľne, môže byť podaný návrh na exekúciu.